

[Udenrigsministeren]

Efter at der nu er taget hul på forslagene inden for levnedsmiddelsektoren, resterer der kun få forslag inden for denne sektor.

Inden for liberaliseringen af de offentlige indkøb har man nu vedtaget et direktiv om offentlige bygge- og anlægsarbejder, et direktiv om offentlige indkøb, et direktiv om kontrol med offentlige indkøb, bygge- og anlægsaftaler samt et direktiv om offentlige indkøb vedrørende vand, energi, transport og telekommunikation. I denne sektor udestår der således kun et direktiv om offentlige indkøb af tjenesteydelser samt et sidste kontroldirektiv.

Der er også gjort væsentlige fremskridt på det etableringsretlige område. Direktivet om anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser over 3 år er således vedtaget, og et tilsvarende direktiv for eksamensbeviser for videregående uddannelser under 3 år forventes vedtaget i løbet af 1990.

Det kan derimod konstateres, at udviklingen fortsat går trægt inden for skatter og afgifter samt grænsekontrol for personer. Det bør dog fremhæves, at der er opnået enighed om 3 direktiver om opholdsret for henholdsvis studerende, lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, samt andre personer.

Langt størsteparten af hvidbogens retsakter, er som nævnt direktiver, der efter vedtagelse blandt EF's ministre skal gennemføres i de enkelte medlemslande inden en vis frist (typisk 18 måneder). Kommissionen har i flere undersøgelser påpeget problemerne vedrørende gennemførelse i medlemslandene af de vedtagne direktiver. I værste fald betyder dette en risiko for en vis forsinkelse af den praktiske gennemførelse af det indre marked. Danmark ligger godt placeret som det medlemsland, der har gennemført flest direktiver. En væsentlig forudsætning for, at det indre marked kan slå fuldt ud igennem, er imidlertid, at virksomhederne for alvor begynder at benytte sig af de vedtagne regler.

Der kan i øvrigt henvises til regeringens notat af 24. juli 1990 til Folketingets Markedsudvalg om status vedrørende det indre marked.

III. Vurdering af eventuelle konsekvenser af det indre marked for Grønland

Ved Grønlands udmeldelse af EF den 1. februar 1985 ændredes Grønlands status fra fuldt

integreret medlem af EF til såkaldt tredjelandstatus (OLT-ordningen). Grønlands udmeldelse af EF betød, at samtlige EF-forskrifter – bortset fra dem, der har hjemmel i EØF-traktatens 4. del om oversøiske lande og territorier (OLT) – ophørte med at have virkning for Grønland fra datoen for Grønlands udtræden. Grønlands status som OLT-område under EF-traktaten indebærer dog, at der inden for de meget snævre rammer, som er fastlagt i EF-traktatens 4. del og i udtrædelsestraktatens protokol for Grønland, vil kunne træffes beslutninger i EF med virkning for Grønland. I praksis gennemføres OLT-ordningerne ved 5-årige beslutninger truffet af EF's Råd. Disse beslutninger udformes svarende til traditionelle internationale aftaler. Ved en vurdering af eventuelle konsekvenser for Grønland bør man således gøre sig klart, at Grønland som ikke-EF-medlemsland selvsagt ikke er direkte omfattet og forpligtet af EF's beslutninger, herunder for så vidt angår det indre marked. En analyse vil derfor logisk behandle de mulige afledede påvirkninger, som den gradvise gennemførelse af EF's indre marked måtte få for Grønland.

EF-Kommissionen har til sammenligning givet følgende skønnede nøgletal for de økonomiske konsekvenser for EF-landene i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked:

EF's samlede *bruttonationalprodukt* forventes at stige med ca. 4,5 pct., *forbrugerpriserne* skønnes at ville aftage med ca. 6 pct., og EF's *betalingsbalance* over for udlandet forbedres med 1 pct. af BNP. Endelig forventes *arbejdsløsheden* at falde med 1,8 mio. personer svarende til en samlet *arbejdsløshed* på godt 9 pct. Den skønnede vækst er sammensat af følgende faktorer:

	pct. af BNP
a. Fjernelse af tekniske og administrative hindringer	2,2-2,7
b. Bedre udnyttelse af stordriftsfordele	2,1
c. Gevinst fra øget konkurrence	1,6
I alt	4,3-6,4

Den økonomiske fremgang som følge af det indre markeds realisering behøver ikke nødvendigvis at blive fordelt ligeligt imellem landene. Dette har man fra EF's side været meget